

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Sžr/52/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1010201892                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 19.02.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr., Ing. Miroslav Gavalec   |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:1010201892.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: Poľovnícke združenie Červený les, so sídlom Kvetná č. 1593/3, 930 05 Gabčíkovo, zast. JUDr. Petrom Kovacsom, advokátom so sídlom advokátskej spoločnosti Ružomerská č. 6, 821 05 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, za účasti:

- 1/ S. Q. s manželkou J., obaja bytom X.2/ J. F., bytom I.
- 3/ H. a H. Y., obaja bytom J. Y.,
- 4/ SLOV-DAN, s.r.o., so sídlom Továrenská č. 490/1. Gabčíkovo,
- 5/ H.I., bytom T.6/ E. A., bytom F. Y.,
- 7/ N. R., bytom I.,
- 8/ Rímskokatolícka cirkev, farnosť Gabčíkovo, Obec Gabčíkovo,
- 9/ K. K., bytom D., K.,
- 10/ JK Gabčíkovo s.r.o., so sídlom Patašská č. 586, Gabčíkovo a
- 11/ M. Q., bytom U. E.,

o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. februára 2012 č. k. 4S 318/2010-69, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. februára 2012 č. k. 4S 318/2010-69 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi a zúčastneným osobám právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 1660/2010-720/660 z 01.07.2010 (č.l. 25) žalovaný ako orgán rozhodujúci o

mimoriadnom opravnom prostriedku postupom podľa § 9 ods. 1 písm. i) zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a v zmysle § 59 a § 67 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (Správny poriadok) potvrdil výrok odvolaním napadnutého rozhodnutia Krajského lesného úradu v Trnave č. j. A/2009/00088 z 08.10.2009 (č.l. 32) tak, že z výrokovej časti predmetného rozhodnutia vynechal časť „a vec vracia správne mu orgánu, ktorý ho vydal, na nové konanie“.

2. Krajský lesný úrad v Trnave podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku zrušil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Dunajskej Strede č. L/2009/00041 zo dňa 26.03.2009 (ďalej len „prvostupňový orgán“, resp. „prvostupňové rozhodnutie“) o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíri a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

3. Pri svojom potvrdzujúcom rozhodnutí žalovaný vychádzal z toho, že Krajský lesný úrad v Trnave nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia odôvodnil tým, že prvostupňový úrad schválil podľa § 16 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení skorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 23/1962 Zb.“) neuzavretú zmluvu medzi vlastníckmi poľovných pozemkov s výmerou pod 10 ha zastúpených M. Q.. Bez týchto poľovných pozemkov uvedených v zmluve vlastníci poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru Gabčíkovo II. nedisponovali nadpolovičnou výmerou celého uznaného poľovného revíru.

Ďalej podľa žalovaného Krajský lesný úrad v Trnave poukázal na nesprávne vypracovanie článku II. tejto zmluvy, v ktorom sa nájomca zaväzuje platiť prenajímateľovi nájom v zmysle zákona, avšak na druhej strane v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nájomné za hlavné pozemky vlastníkov, ktoré sú menšie ako 10 ha prislúcha obci. Takisto žalovaný poukázal na nesprávny postup prvostupňového orgánu pri schválení zmluvy, ktorá mala byť uzavretá medzi Slovenským pozemkovým fondom v Bratislave a žalobcom ako nájomcom.

4. Žalovaný predovšetkým zdôraznil, že nakoľko rozhodoval na základe mimoriadneho opravného prostriedku, výlučne sledoval, či Krajský lesný úrad v Trnave v napadnutom rozhodnutí zaistil správnu aplikáciu hmotného práva tak, aby rozhodnutie vo veci, ktorým sa zakladajú, menia, alebo zrušujú konkrétne práva a povinnosti, bolo v súlade s hmotným právom. S odkazom na ustanovenie § 14 ods. 1 až 3 a § 16 zák. č. 23/1962 Zb. žalovaný zdôraznil, že správny orgán môže posudzovať zmluvu len z hľadiska dodržiavania právnych predpisov upravujúcich oblasť poľovníctva. Takto mal aj postupovať pri posudzovaní žiadosti o schválenie mu predložených zmlúv o prenájme výkonu práva poľovníctva na uznaný poľovný revír v Gabčíkove.

5. Avšak prvostupňový orgán podľa žalovaného prijal v rámci vyššie uvedenej žiadosti o schválenie aj písomné vyhotovenie zmluvy z 26.01.2009, ktorá nebola podpísaná zo strany vlastníkov konkrétnych poľovných pozemkov, resp. ich zástupcu. V predložených spisových materiáloch sa podľa žalovaného nenachádza žiadny úradný doklad o tom, že by rámci konania bol zo strany vlastníkov spoločného poľovného revíru alebo zo strany žalobcu doložený návrh zmluvy doplnený o podpis prenajímateľov. Takisto pre úplnosť žalovaný uviedol, že hoci žalobca pripojil k odvolaniu fotokópiu predmetnej zmluvy z 26.01.2009, ktorá má podľa žalobcu všetky náležitosti (teda aj riadny podpis splnomocneného zástupcu prenajímateľov M. Q.), tak originál tejto fotokópie sa v spisovom materiáli však nenachádza.

6. Takisto zmluva, ktorá mala byť podľa prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu uzatvorená medzi žalobcom a Slovenským pozemkovým fondom Bratislava, a ktorá rozhodnutím tohto prvostupňového orgánu bola schválená, do vydania rozhodnutia prvostupňového orgánu predložená nebola, a žalovanému je zrejmé, že v čase predmetného konania ani nikdy neexistovala.

7. Ďalej zmluva o prenájme výkonu práva poľovníctva uzatvorená medzi prenajímateľom Obec Gabčíkovo a žalobcom ako nájomcom je uzavretá na poľovné pozemky o výmere 92,5 ha. Zo spisového materiálu a vykonaným dokazovaním žalovaný zistil, že z uvedenej výmery sa v poľovnom revíri Gabčíkovo II. nachádzajú len poľovné pozemky vedené na LV č. XXXX parc. č. XXXX/X až X o

celkovej výmere 6,6 ha. Ostatné poľovné pozemky uvedené v predmetnej zmluve v celkovej výmere 85,9 ha sa podľa žalovaného nachádzajú mimo územie uznaného poľovného revíru Gabčíkovo II.

## II.

Konanie na prvostupňovom súde

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobu zo 06.08.2010 na Krajský súd v Trnave.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 08. októbra 2011 vec postúpil na vybavenie Krajskému súdu v Bratislave.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa po tom, čo uznesením zo dňa 09.02.2012 pribral do konania zúčastnené osoby 1/ až 11/, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov žaloby, ako aj predchádzajúce konanie a dospel k záveru, že rozhodnutie je v súlade so zákonom a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

11. Svoj zamietajúci rozsudok najmä odôvodnil tým, že súčasťou žiadosti žalobcu bol aj zoznam zmlúv o prenájme výkonu práva poľovníctva, pričom podľa tam uvedeného vyčíslenia bol daný súhlas vlastníkov pôdy v rozsahu 51,5814 % z celkovej výmery poľovníckeho revíru Gabčíkovo II.

12. Dňa 14.08.2009 predložil Obvodný lesný úrad v Dunajskej Strede podnet Krajskému lesnému úradu v Trnave na preskúmanie svojho rozhodnutia postupom mimo odvolacieho konania v zmysle § 65 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) na základe podnetu

a) obce Vrakúň (JUDr. Zsolt Hodosi ako jej zástupca), ktorá je vlastníkom poľovných pozemkov o celkovej výmere 36,119 ha patriacich do k.ú. T.,

b) spoločnosti B.C.INVEST, ktorá je vlastníkom poľovných pozemkov o celkovej výmere 340,203 ha patriacich do k.ú. T.,

Z uvedeného podania vyplýva, že uvedení účastníci neboli v rámci daného konania o schvaľovanom procese pojatí do tohto konania ako jeho účastníci.

Ďalej krajský súd zdôraznil, že dňa 02.07.2009 Obvodný lesný úrad v Dunajskej Strede doručil ďalší podnet Krajskému lesnému úradu v Trnave od spoločnosti GAZDA SLOVAKIA, spol. s r.o. Z jeho obsahu vyplýva, že pri kontrole zmlúv bolo zistené, že nie všetky parcely, ktoré sú uvedené na LV č. XXXX a v zmluve patria do poľovníckeho revíru Gabčíkovo II., tzn. z celkovo deklarovanej výmery 92,5249 ha až výmera 84,4513 ha. Po odpočítaní uvedenej výmery zostalo iba 1.1776,3126 ha, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje iba 48% zmluvne dohodnutej plochy poľovného revíru Gabčíkovo II.

13. S odkazom na ustanovenia § 13 ods. 1, § 14 ods. 1 až 3 zák. č. 23/1962 Zb. a § 65 ods. 1 až 3 Správneho poriadku krajský súd konštatoval, že účastníci konania nemohli byť dobromyseľní v tom, že schválením prvostupňového rozhodnutia nadobudli práva dobromyseľne, pretože v prípade vlastníkov pozemkov s výmerou do 10 ha bola na schválenie predložená neplatná zmluva (poverený zástupca ju nepodpísal), čo nespochybnil ani žalobca, a taktiež účastníci správneho konania prijali plnenie záväzkov medzi žalobcom a Slovenským pozemkovým fondom Bratislava, pričom si museli byť vedomí toho, že takúto zmluvu v čase konania neuzatvorili a v rámci odvolacieho konania na túto nezákonnosť nepoukázali.

Podľa § 13 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. o uznaní poľovných revírov, zverníkov a samostatných bažantníc (ďalej len "poľovné revíry") rozhoduje po prerokovaní s Československým poľovníckym zväzom okresný národný výbor, v obvode ktorého poľovné pozemky ležia. Ak ležia poľovné pozemky v obvodoch viacerých okresných národných výborov, rozhoduje o uznaní poľovného revíru okresný národný výbor, v obvode ktorého leží najväčšia časť poľovných pozemkov, a to vždy v dohode s ostatnými zúčastnenými národnými výbormi. Takáto dohoda je potrebná i v prípade, ak sa zaokrúhlenie

alebo pričlenenie poľovných pozemkov týka patriacich k poľovnému revíru o uznaní ktorého rozhoduje iný okresný národný výbor.

Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. o výkone práva poľovníctva rozhoduje vlastník poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír, ak ide o poľovné pozemky toho istého vlastníka (ďalej len "vlastník poľovného revíru"), alebo vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru (ďalej len "vlastníci spoločného poľovného revíru").

Podľa § 14 ods. 2 zák. č. 23/1962 Zb. vlastníci poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu právo poľovníctva vykonávať sami (§ 2 ods. 2), alebo môžu tento výkon za odplatu prenajať (§ 16). Pri nájme výkonu práva poľovníctva je jeho súčasťou oprávnenie vstupovať v nevyhnutnej miere na poľovné pozemky.

Podľa § 14 ods. 3 zák. č. 23/1962 Zb. výkon práva poľovníctva možno prenajať poľovníckemu združeniu (§ 4) alebo inej právnickej alebo fyzickej osobe, pre ktoré platí § 4 primerane.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

14. Vo odvolaní podanom včas dňa 14.03.2012 (č.l. 74) proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný poukázal na to, že predmetné rozhodnutie nie je v súlade s ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a nariadeniami, nakoľko na jednej strane má závažné formálne a procesné vady, nerešpektuje základné zásady správneho konania, a na druhej strane má aj závažné hmotnoprávne vady, ktoré spočívajú v nesúlade predmetného rozhodnutia s ostatnými právnymi predpismi Slovenskej republiky.

15. Predovšetkým žalobca namietal, že mu nie je známe, čím spoločnosť GAZDA SLOVAKIA, spol. s r.o., Gabčíkovo, ako aj JUDr. Zsolt Hodosi, advokát, svoje žiadosti na preskúmanie rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Dunajskej Strede odôvodnili, nakoľko Krajský lesný úrad v Trnave žalobcovi neoznámil, že začal konať a z akého dôvodu.

16. Ďalej žalobca nesúhlasil s názorom Krajského lesného úradu v Trnave, že časť účastníkov konania sa o prebiehajúcom konaní (v k.ú. obce T.) nemusela dozvedieť. Takýto záver správneho orgánu žalobca označil za mylný, nesprávny a bez opory v zákone, nakoľko žiadny právny predpis, tzn. s odkazom na ustanovenia § 18 ods. 3 a § 26 ods. 1 Správneho poriadku sa takáto povinnosť neukladá.

17. Takisto žalobca namietal aj to, že Obvodný lesný úrad v Dunajskej Strede nedoručil rozhodnutie o začatí konania subjektu Lesy SR, š.p., Banská Bystrica, nakoľko oznámenie o začatí konania a jeho doručenie dotknutému subjektu vyplýva z administratívneho spisu.

18. Rovnako žalobca nesúhlasil ani s odôvodnením Krajského lesného úradu v Trnave, že zo strany žalobcu bola predložená taká nájomná zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva, ktorá nie je podpísaná prenajímateľom, resp. splnomocnencom M. Q.. Uvedená zmluva bola schválená Obvodným lesným úradom v Dunajskej Strede ako príslušným orgánom, a preto je podľa žalobcu platná a účinná. Žalobca tvrdil, že má k dispozícii uvedenú zmluvu podpísanú v origináli a jej fotokópiu predložil k odvolaniu. Práve tým, že správny orgán žalobcu nevyrozumel o tom, na základe akého podnetu začal konanie vo veci o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a neumožnil mu k podaným návrhom sa vyjadriť, tak došlo k týmto nejasnostiam podľa žalobcu.

19. Súčasne žalobca polemizoval s myšlienkou, že obec v prípade prenájmu poľovných pozemkov menších ako 10 hektárov nie je v zmluvnom vzťahu s prenajímateľom. V súvislosti s uvedeným žalobca poukázal na prijatie nájomného, ktoré obci prináleží za poľovné pozemky vlastníkov.

20. Jedinú skutočnosť, ktorú žalobca uznal, je tá, že zmluva medzi Slovenským pozemkovým fondom Bratislava a žalobcom nebola uzavretá v čase jej schvaľovania Obvodným lesným úradom v Dunajskej

Strede. Toto mal Krajský lesný úrad v Trnave napraviť tak, že túto časť mal z výroku prvostupňového rozhodnutia vypustiť. Tým, že správny orgán takto nekonal, žalobca sa domnieva, že porušil ustanovenie § 65 ods. 2 Správneho poriadku. Najmä nerešpektoval to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté, bez riadneho zistenia skutkového stavu veci, bez oznámenia účastníkom, že na základe koho podnetu začal konanie mimo odvolacieho konania a bez toho, že by sa účastníci mali možnosť k veci vyjadriť (nezaslal totiž ani jeden návrh, napriek tomu, že obdržal podľa jeho vyjadrenia 2 rôzne), rozhodol tak, že celé a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil.

21. Vo vzťahu k schváleniu zmlúv o prenájme výkonu práva poľovníctva žalovaný s odkazom na ustanovenia § 34, § 43, § 47 ods. 1 § 136, § 138 ods. 1 a § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ďalej ustanovenia § 2 ods. 2, § 14 ods. 1, § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. uviedol, že je zrejmé a nesporné, že rozhodnutie Krajského lesného úradu v Trnave jej nezákonné, a preto žiadatelia nie sú oprávnenou osobou na podanie akéhokoľvek opravného prostriedku v predmetnej veci.

22. Súčasne žalobca zdôraznil, že vlastníci poľovných pozemkov tvoriace súčasť spoločného poľovného revíru Gabčíkovo II. v uvedenom spoločnom revíri vlastníci viac ako 50 % majetkových práv sa rozhodli výkon práva poľovníctva prenajať žalobcom, čo aj Obvodný lesný úrad v Dunajskej Strede v súlade so zákonom potvrdil. V súlade s uvedeným žalobca konštatoval, že v predmetnom (v pôvodnom) v konaní, schvaľovaní zmlúv, sa nejedná o priznanie práva, tzn. že sa nejedná ani o správne konanie.

23. Vo vzťahu k rozhodnutiu o rozklade žalobca namietal jeho zmätočnosť, najmä čo sa týka označenia konajúcej osoby (riaditeľ odboru). Takisto poukázal na to, že žalovaný potvrdil iba výrok a nie samotné napadnuté rozhodnutie Krajského lesného úradu v Trnave.

24. Za najväčšie pochybenie vydaného rozhodnutia žalovaný označil to, že bolo odopreté právo všetkých účastníkov konania vyjadriť sa k jeho začatiu. Uvedeným konaním podľa žalovaného bolo rozhodnuté v nesúlade so zákonom, a to najmä § 14 a § 18 ods. 3 Správneho poriadku. Na základe uvedených skutočností sa žalobca domnieva, že vlastné konanie v podstate ani nebolo začaté, takže nemohlo byť ani vydané rozhodnutie vo veci.

25. Napadnuté rozhodnutie podľa žalobcu neobsahuje náležitosti riadneho rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 47 Správneho poriadku, a to najmä presné zistenie skutkového stavu veci, uvedenie dôvodu, na základe ktorého sa vo veci rozhodlo a iné. Súčasne žalobca zdôraznil svoj návrh na vydanie uznesenia, ktorým sa pozastaví vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného až do doby právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

26. Vo vzťahu k vadám konania pred krajským súdom žalovaný poukázal najmä na to, že krajský súd sa nevysporiadal ani s tou skutočnosťou, že v predmetnom konaní prvostupňový správny orgán žalobcovi neoznámil, že začína konanie na zrušenie alebo zmenu nezákonného rozhodnutia.

27. Záverom žalobca požadoval zrušenie rozsudku krajského súdu a vo veci rozhodol sám tak, že zrušuje napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vráti prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie spolu s uložením povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

B)

28. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 26.03.2012 (č.l. 91) vyplýva, že právny zástupca žalobcu (navrhovateľa podľa žalovaného) v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by neprezentoval v žalobe a na pojednávaní na konajúcom súde.

29. Ďalej žalovaný zdôraznil, že krajský súd sa detailne zaoberal preskúmaním skutkového stavu, správne vyhodnotil dôkazy predložené, ako aj právnu stránku sporu, na základe týchto skutočností dospel k jedinému možnému správne mu záveru, že je žaloba nedôvodná.

30. Záverom žalovaný požadoval potvrdiť napadnutý rozsudok krajského súdu.

#### IV.

##### Právne názory odvolacieho súdu

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

32. Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom. Na druhej strane podstatou odvolania, ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného je skutková otázka, či došlo k doručeniu oznámenia o začatí konania o žiadosti žiadateľov. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

33. Žalobca svoje odvolanie oprel o viacero námietok. Za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa musí Najvyšší súd primárne vysporiadať s námietkami, ktoré žalobca využil na spochybnenie zákonnosti postupu správneho orgánu smerujúceho k vysloveniu napadnutého rozhodnutia. Až po vyslovení ich nedôvodnosti súdom vzniká právo žalobcovi na prieskum zákonnosti samotného rozhodnutia (meritórne námietky).

34. Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

35. Nakoľko žalobca predovšetkým namietal to, že v predmetnom konaní prvostupňový správny orgán žalobcovi neoznámil, že začína konanie na zrušenie alebo zmenu nezákonného rozhodnutia, Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd sa v svojom odôvodnení zaoberal aj touto skutočnosťou. Nad rozsah argumentácie krajského súdu Najvyšší súd odkazuje na pripojený administratívny spis žalovaného, v ktorom sa nachádzajú listiny Krajského lesného úradu v Trnave s dátumom 07.07.2009 a 12.08.2009.

36. V poradí prvá uvedená listina obsahuje oznámenie o začatí konania o preskúmaní právoplatného rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Dunajskej Strede č. L/2009/00041 - 19 zo dňa 26.03.2009 mimo odvolacieho konania. Z pripojeného zoznamu adries na doručovanie, ako aj doručeníek je preukázané, že táto listina bola doručovaná aj žalobcovi na adresu X., XXX XX E.. Prevzatie uvedenej listiny bolo žalobcom potvrdené dňa 13.07.2009.

37. Aj v poradí druhá uvedená listina obsahuje oznámenie o začatí konania o preskúmaní právoplatného rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Dunajskej Strede č. L/2009/00041 - 19 zo dňa 26.03.2009 mimo odvolacieho konania, a to na základe návrhu spoločnosti GAZDA SLOVAKIA, spol.

s.r.o. so sídlom Bažantia 1126/7, 930 05 Gabčíkovo a Ing. H. X. a P. X., obaja bytom U.. Z pripojeného zoznamu adres na doručovanie, ako aj doručeníek je preukázané, že táto listina bola doručovaná aj žalobcovi na adresu X., XXX XX E.. Prevzatie uvedenej listiny bolo žalobcom potvrdené dňa 24.08.2009. Po mimo toho Krajský lesný úrad v Trnave zaslal túto listinu na obec Vrakúň a Gabčíkovo s požiadavkou ju vyvesiť na verejnú tabuľu, čo aj sám urobil v časovom období 12.08.2009 až 02.09.2009.

Preto námietku žalobcu, že mu nie je známe, čím spoločnosť GAZDA SLOVAKIA, spol. s r.o., Gabčíkovo, ako aj JUDr. Zsolt Hodosi, advokát, svoje žiadosti na preskúmanie rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Dunajskej Strede odôvodnili, Najvyšší súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

38. S ďalšou námietkou žalobcu týkajúcou sa iného doručovania, tzn. že časť účastníkov konania sa o prebiehajúcom konaní (v k.ú. obce T.) nemusela ani dozvedieť, resp. či bolo alebo nebolo Obvodným lesným úradom v Dunajskej Strede doručené rozhodnutie o začatí konania subjektu Lesy SR, š.p., Banská Bystrica, sa Najvyšší súd nebude zaoberať, nakoľko na podanie takejto námietky žalobca nie je aktívne legitimovaný vzhľadom na to, že ide o práva iných osôb.

39. K námietke žalobcu, že z jeho strany bola predložená nájomná zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva bez podpisu prenajímateľa, resp. splnomocnenca M. Q., Najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. To, že uvedená zmluva bola schválená Obvodným lesným úradom v Dunajskej Strede, nemôže nahradiť chýbajúci podpis. Ak žalobca tvrdí, že má k dispozícii uvedenú zmluvu podpísanú v origináli, potom ju mal v čase schvaľovania správneho orgánu predložiť, čo však neučinil.

40. Na základe uvedených skutočností sa Najvyšší súd stotožňuje so závermi správnych orgánov, ktoré potvrdil krajský súd, tzn. že vlastníci poľných pozemkov tvoriacich súčasť spoločného poľného revíru Gabčíkovo II. v uvedenom spoločnom revíri nevlastniaci viac ako 50% majetkových práv sa rozhodli výkon práva poľovníctva prenajať žalobcom.

41. Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie odporcu má všetky formálne aj obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Počas konania nebolo účastníkmi naznačené a ani odvolací súd nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť.

42. Na základe hore uvedeného musel Najvyšší súd námietku žalobcu, že predmetné rozhodnutie nie je v súlade s ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a nariadeniami, nakoľko na jednej strane má závažné formálne a procesné vady, nerešpektuje základné zásady správneho konania, a na druhej strane má aj závažné hmotnoprávne vady, ktoré spočívajú v nesúlade predmetného rozhodnutia s ostatnými právnymi predpismi Slovenskej republiky, odmietnuť ako nedôvodnú.

V.

43. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

44. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania.

45. Vo vzťahu k možným nárokom na náhradu trov konania zúčastnených osôb v konaní podľa 2. hlavy si Najvyšší súd v zmysle § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. osvojil extenzívny výklad ustanovení

Občianskeho súdneho poriadku, ktoré toto právo však priznávajú iba účastníkom súdneho konania, kam výslovne priradujú iba žalobcu a žalovaného. Najvyšší súd preto už dlhodobo deklaruje, že právo na náhradu trov súdneho konania prislúcha pri splnení ďalších podmienok aj zúčastneným osobám.

46. Nakoľko však v prejednávanej veci zúčastnené osoby argumentačne nepodporovali postoj úspešného žalovaného, nie je možné im priznať z dôvodu procesnej pasivity právo na náhradu trov na základe princípu úspešnosti v konaní.

47. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava povinnosti zaplatiť daň z pridanej hodnoty je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

48. V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je odvolací súd oprávnený rozhodnúť vo veciach poplatkov za konaniebna odvolacom súde.

Túto svoju právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, a tým dochádza k zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).